

Η ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η ΑΣΠΗΡ ΓΡΑΒΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΛΑΒΑΛ

Πώς μερικοί διάσημοι άνδρες θέλουν να ξεχωρίζουν από τους συνανθρώπους των. Η μανία του Γάλλου ύπουργού των Έξωτερικών με τις άσπρες γραβάτες. Η προήλωση της βασιλείας της Άγγλιας στις μέρες του 1900. Το ιδιότροπο ντύσιμο του Ριχάρδου Βάγνερ. Ο Αυστριακός ποιητής Ρόντα-Ρόντα και το κόκκινο γιλέκο του. Η γκριζα ρεντιγκότα και το γκριζε ψηλό καπέλλο του Γενναδίου. Οι κύριοι με τός...καμελίας! Το άρχαιο Έλληνικό ντύσιμο και ή κ. Σικελιανού, κτλ. κτλ.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ άνθρωποι που παρακολουθούν τυφλά την μόδα, γιατί οι ίδιοι δεν έχουν καμιά άτομικότητα και καμιά πρωτοβουλία. Έτσι βασίζονται αποκλειστικώς και μόνο στο γούστο του ράφτη τους ή της μοδίστρας τους. Υπάρχουν πάλι άλλοι που έχουν άτομικό γούστο και θέλοντας να διαφέρουν από τους συνανθρώπους των, προσθέτουν κάτι στο ντύσιμό τους, που το κάνει χαρακτηριστικό και του δίνει μία ιδιαίτερη κομψότητα. Αποτέλεσμα μάλιστα αυτού είναι το ότι διάφοροι διάσημοι άνθρωποι, γνωστοί για την κομψότητά τους, δημιουργήσαν καινούργιες μόδες χαρακτηριστικές για μία ολόκληρη εποχή.

Υπόσχομαι όμως και άλλοι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν ώριμες ιδιοτροπίες στο ντύσιμό τους, άσχετες έντελως με τη μόδα, στις όποιες μένουν πιστοί όλη τους τη ζωή και που δεν έχουν τη φιλοδοξία να τους μιμηθώ κανείς. Αντιθέτως θέλουν να είναι διαφορετικοί από όλην τόν άλλο κόσμο, δεν έννοούν να γίνουν, δοῦλοι της μόδας και κάνουν ό,τι τους άρέσει, έστω κι' άν πρόκειται να φανώνται γελοίοι.

Παράδειγμα ό Γάλλος ύπουργός των Έξωτερικών Πιέρ Λαβάλ, ό όποιός συνηθίζει να φορη παντού και πάνποτε, σε όλες τις περιστάσεις και με όποιοδήποτε κοστούμι την ίδια λευκή γραβάτα. Φυσικά, έπειδή ό Λαβάλ είναι σήμερα διάσημος άνθρωπος, γι' αυτό ή λευκή γραβάτα του κάνει έντύποσι. Δεν ύπάρχει όμως φόβος να τόν μιμηθώ κανείς. Γιατί ή λευκή γραβάτα ούτε έξαιρετικά ώραία είναι, ούτε πολύ κομψή και δεν θα κολακεύσει κανέναν. Έπίσης καμιά διάσημη σημερινή γυναίκα έξακολουθεί να φορη ακόμη τά καπέλλα που ήσαν της μόδας τό 1901, αυτά που φοριόντουσαν στην κορυφή του κεφαλιού και ήσαν όμοια με τσοκαλάκια. Η γυναίκα αυτή είναι ή Α. Μ. ή Βασιλίσα της Άγγλιας Μαίρη. Φυσικά και τό χτένισμα της βασιλείσσης είναι ανάλογο περίπου με τό καπέλλο της και τά φορεμάτά της δεν διαφέρουν και πολύ από εκείνα που φορούσε όταν ήταν νύμφη.

Όπόσο, καμιά κυρία, ούτε καν ή κυρίες της βασιλικής Αύλης της Άγγλιας, όσο και άν θαυμάζουν τη βασιλίσσα τους, δεν θα θελήσουν ποτέ να μιμηθούν τη μόδα τών καπέλων της, γιατί άν ή βασιλίσα Μαίρη δεν φαίνεται γελοία έπειδή είναι βασίλισσα, κάθε άλλη όμως μιμητριά της, μόνο τό γέλιο θα προκαλούσε.

Οι ζωγράφοι, οι ποιητά και οι μουσικοί συνηθίζουν σχεδόν πάνποτε να ντύνονται κάπως διαφορετικά από τούς άλλους. Άφίνον τά μαλλιά τους μακρύτερα, φορούν γραβάτες φλοτάν και έχουν τό λεγόμενο «καλλιτεχνικό ντύσιμο». Ο άντιπροσωπευτικός τύπος όμως

του ντυσίματος αυτού ήταν ό μεγάλος μουσουργός Ριχάρδος Βάγνερ. Από τά νεϊτά του ως την ήμέρα που πέθανε, φορούσε όταν έβρισκόταν στο σπίτι του, πουκάμισο με άνοιχτό κολάρο, γραβάτα φλοτάν, καφετί θελουδένιο σακκάκι και θελουδένιο σκούφο γερμένο σκερτσάζικα προς τό πλάϊ. Έτσι ό Βάγνερ είναι άποθαναστιμένος σε όλες τις φωτογραφίες του και τά πορτραίτα του και έτσι τόν βλέπουμε σε όλες τις εικόνες που κρέμονται στα ώδεια ή επάνω από τά πιάνο τών μουσιστραφών θεσποινίδων.

Ο σύγχρονος Αυστριακός ασυρικός ποιητής Ρόντα-Ρόντα φοράει πάντοτε ένα κόκκινο γιλέκο. Τό κάνει αυτό όπως όμολογεί κι' ό ίδιος, για να χτυπή από μακριά και να κάνει έντύποσι στον κόσμο.

Έννοείται ότι όλοι οι Βιεννέζοι, όταν ίδουν από μακριά ένα κύριο με κόκκινο γιλέκο, καταλαβαίνουν άμέσως πως είναι ό Ρόντα-Ρόντα, έστω κι' άν δεν τόν γνωρίζουν.

Κατά τόν ίδιο τρόπο, είχε γίνει πασίγνωστος σε ολόκληρη την Άθήνα ό Γενναδίου, ό όποιός φορούσε πάντοτε γκριζα ρεντιγκότα και γκριζό ψηλό καπέλλο, καθώς και ό διάσημος δημοσιογράφος Παγανέλης, ό όποιός δεν έβγαине ποτέ από τό σπίτι του, χωρίς να βάλη την άπαραίτητη λευκή καμέλια στην κομψιόδοχη του.

Παρομιώδης για τη λευκή καμέλια του είναι και ό σύγχρονος Άγγλος πολιτικός σέρ Όστεν Τσάμπερλαν, με την όποια στολίζει χειμώνα - καλοκαίρι την κομπόζιτυπα του σακκακιού του.

Ο Ριχάρδος Βάγνερ, με τόν παροιμιώδη θελουδίνιο σκούφο του

Άλλ' αυτές όλες ή ιδιοτροπίες είναι ύπερσθήποτε άειήτες και μπορούν κίόλα να περάσουν ύπαρτήρητες. Υπάρχουν όμως άλλοι άνθρωποι που εφαρμόζουν μόδες έντελως δικές τους, άνυπαρκτης και φανταστικές, ή που ντύνονται κατά έναν έντελώς δικό τους τρόπο. Είναι τέτοιος τύπος ήταν και ό Αυστριακός ποιητής Πιέρτος Άλτμπεργκ, ό όποιός, έκτός του ότι ήταν μισάνθρωπος και ζωοσεμους του σαν έρημιτης, φορούσε ένα κοστούμι έντελώς ιδιότροπο, μισό στρατιωτικό και μισό πολιτικό, με πέτσινη ζώνη στη μέση, χακί άμπεχωνο με άνοιχτό γιακά, κολάρο με γραβάτα δεμένη σε φιόγκο και χειμώνα καλοκαίρι σανδάλια.

Τή μόδα του ντυσίματος σύμφωνα με τό ντύσιμο τών άρχαίων, την έφήρμωσε για πρώτη φορά ή κ. Εβα Σικελιανού, ή όποια ως τώρα ακόμη μένει πιστή στη θεωρία της και χάρις στο σθεας και τόν θαυμασμό που έμπνεί, έπαμε πειά να προκαλή την άσθησι που προκαλούσε άλλοτε ή εμφάνισις της στους δρόμους. Μιμητράς δεν θρήκε ή κ. Σικελιανού, γιατί κανείς δεν τολμά ν' άψηφήση τό καθιερωμένα και να κυκλοφορη τό χειμώνα στους δρόμους ύποπλήτος και ξεμπράτσωτος. Ο μόνος που τη μιμήθηκε είναι ό σύζυγος της άνδρα δέλφης της, ό Ραμόνδος Δούνκαν, άδελφός της μεγάλης χορευτριάς Ισιώρας Δούνκαν, ό όποιός κυκλοφορεί παντού και στην Εύρώπη και στην Άμερική και στην Άσία με άρχαιο Έλληνικό ένδυμα και μάλιστα έχει άφήσει και τά μαλλιά του μακρύτερα και τά δένει στο μέτωπό του με μία κορδέλλα. Αυτοί είναι σημερα οι μοναδικοί μιμητά τών άρχαίων Έλλήνων σε όλο τόν κόσμο.

Ο κύριος Λαβάλ, ύπουργός των Έξωτερικών της Γαλλίας, που συνηθίζει πάντοτε να φορη λευκή γραβάτα